

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6C/131/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6609207571
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Cifrová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6609207571.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Máriou Cifrovou v právnej veci navrhovateľa R.. O. Ď., narodený XX.XX.XXXX, bytom Š.B. XXX/XX, I., občan SR, v zastúpení Advokátskou kanceláriou Müller & Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 3911/24, Žilina proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v konaní o náhradu škody takto

rozhodol:

súd návrh navrhovateľa na náhradu škody v sume 60 744,87 eura s prísl. od odporcu z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy konania vo výške sumy 143,83 eura v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť trovy štátu vo výške sumy 38,60 eura na účet Okresného súdu Lučenec, vedený v Š.B. Y. číslo účtu: XX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS:XXXXXXXXXX, KS:XXXX, ŠS:XXXXXXXXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Právny zástupca navrhovateľa v zmysle § 15 a nasl. Zákona č. 514/2003 Z.z. dňa 03.11.2008 zaslal Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Zo strany príslušného orgánu nebol uspokojený nárok, preto sa domáha navrhovateľ uspokojenia nároku na náhradu škody na súde.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal od odporcu zaplata sumy 60 744,87 eura titulom náhrady škody. Návrh odôvodnil tým, že v občianskom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn.RA 2C 255/2001 a ku dňu podania žalobného návrhu na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 3C/54/2008 sa domáhal, aby súd určil, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č.XXXX katastrálne územie I., parc.č.XXXX/XXX T., E., T. Č. XX, ktoré boli predmetom predaja podľa kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi navrhovateľom ako predávajúcim a spoločnosťou D.-E. T..I..N., ako kupujúcim. Tohto určenia sa navrhovateľ domáhal na tom skutkovom základe, že kupujúci aj napriek dodatočnej výzve nezaplatil kúpnu cenu 5 000 000,-Sk v plnej výške, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť a navrhovateľ tak následne listom zo dňa 17.09.1996 od kúpnej zmluvy odstúpil. Navrhovateľ dostal len časť kúpnej ceny vo výške 3 170 000,-Sk. Rozdiel medzi zaplatenou výškou kúpnej ceny a dohodnutou výškou kúpnej ceny predstavuje suma 60 744,87 eura.

Uznesením zo dňa 23.05.2001 Okresný súd Revúca na základe návrhu navrhovateľa nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi D.-E. T..I..N., zakázal disponovať s predmetnými nehnuteľnosťami v katastrálnom území I., ktoré sú vedené na LV č. K. a to ich scudzením, alebo založením. Odporca D.-E. T..I..N., sa voči tomuto rozhodnutiu odvolal, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 21.02.2002 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Revúca o nariadení predbežného opatrenia. Potvrdzujúce uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici bolo Okresnému súdu Revúca doručené dňa

15.04.2002. V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na ustanovenie § 21 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z.z., štátne právnické osoby a notári sú povinní zasielať správam katastrov nimi vyhotovené verejné listiny a iné listiny o nehnuteľnostiach a o právach k nehnuteľnostiam ako aj iné údaje súvisiace s evidovaním nehnuteľností a práv viažucich sa k nim v katastri do 30. dní odo dňa ich vyhotovenia. Ak je verejnou listinou rozhodnutie štátneho orgánu, počíta sa lehota odo dňa jeho právoplatnosti.

Okresný súd v Rimavskej Sobote na základe výzvy zo dňa 08.11.2006 oznámil navrhovateľovi, že predmetné uznesenia o nariadení predbežného opatrenia Okresný súd v Revúcej príslušnej Správe katastra nezaslal. Z toho dôvodu príslušná správa katastra nevykonala a nemohla vykonať zápis v katastri nehnuteľností vo forme obmedzujúcej poznámky, obsahom ktorej by bol zákaz scudzenia a založenia predmetných nehnuteľností vyplývajúcich zo spomenutého predbežného opatrenia.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici bol na majetok spoločnosti D.-E. T..I..N., dňom 04.04.2003 vyhlásený konkurz.

V zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 Zákona č. 328/1991 Z.z. o konkurze a vyrovnaní došlo k prerušeniu vyššie uvedeného súdneho konania o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na § 19 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Uviedol, že v zmysle tohto zákona v dobe vyhlásenia konkurzu bolo vlastníctvo k nehnuteľnostiam sporné vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si uplatňoval svoj nárok po dobu určenia vlastníckeho práva a k nehnuteľnostiam a ich vypratania.

Napriek uvedenému však v súpise majetkovej podstaty nebola žiadna poznámka pri predmetných nehnuteľnostiach zapísaná, v rámci konkurzného konania došlo k prevodu predmetných nehnuteľností na spoločnosť D.-B. T..I..N., I., S.: XX XXX XXXX.

Podľa § 9 Zákona č. 514/2003 Z.z. si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody. Poukázal na to, že na základe uvedených skutočností predbežné opatrenie zakazujúce kupujúcemu nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami plnilo významnú úlohu vo vzťahu zabezpečeniu zákonných nárokov navrhovateľa voči kupujúcemu, vzhľadom k tomu, že napriek predbežnému opatreniu došlo v rámci konkurzného konania k prevodu predmetných nehnuteľností na spoločnosť D.-B. T..I..N., I.. Následne došlo aj k zániku kupujúceho - spoločnosti D.-E. T..I..N., ktorá bola vymazaná z obchodného registra dňa 06.06.2007 bez právneho nástupcu. Pohľadávka navrhovateľa vo výške 1.830 000,-Sk - 60 744,87 eura sa tak v dôsledku dlžníka stala absolútne nevyožiteľná. Navrhovateľ je toho názoru, že k tomuto stavu nemuselo dôjsť, ak by príslušné štátne orgány postupovali v súlade s ich povinnosťami vyplývajúcimi z vyššie uvedených ustanovení. Ide o porušenie ustanovenia § 21 ods. 1 Zákona č. 162/1995 Z.z. zo strany Okresného súdu Revúca ako aj Okresného súdu Rimavská Sobota z ktorých ani jeden nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu z tohto zákona keď ako súd konajúci v občianskoprávnej veci navrhovateľa, nezaslal príslušnej správe právoplatné a vykonateľné predbežné opatrenie, ktorým sa zakazovalo nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami ich scudzením a založením. V súvislosti s nečinnosťou súdov potom nedošlo k zapísaniu obmedzujúcej poznámky do katastra nehnuteľností, čo malo za následok zapísanie predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty bez poznámky o nárokoch uplatnených inými osobami t.j. s navrhovateľom, v rozpore s ustanovením § 19 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Správca konkurznej podstaty bez vedomosti o existencii predmetného predbežného opatrenia previedol predmetné nehnuteľnosti na spoločnosť D.-B. T..I..N., I..

V dôsledku uvedeného bolo znemožnené uspokojenie pohľadávky navrhovateľa voči kupujúcemu vo výške 60 744,87 eura, pričom v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z novembra 2003 sp.zn. 3Cdo/134/03 predstavuje škodu, ktorá má charakter majetkovej ujmy, ktorá vznikla žalobcovi v priamej príčinnej súvislosti s vyššie podpísaným nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ žiadal, aby súd rozhodol a zaviazal odporcu zaplatiť titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci sumu 60 744,87 eura.

V predmetnej veci zaslal právny zástupca navrhovateľa Okresnému súdu Lučenec dňa 06.06.2013 písomné vyjadrenie v ktorom poukázal na to, že zodpovednosť štátu za škodu v predmetnej veci sa riadi Zákonom č. 58/1969 Zb., vzhľadom k tomu, že Okresný súd v Revúcej nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal disponovať s predmetnou nehnuteľnosťou dňa 23.05.2001 je preto potrebné aplikovať na skutkový stav právnu úpravu podľa Zákona č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu. V tejto súvislosti poukázal na druhú časť predmetného zákona na ustanovenie § 18 a nasl. ktoré upravujú zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorá je založená na princípe objektívnej zodpovednosti t.j. bez ohľadu na zavinenie - § 18 ods. 2, navrhovateľ poukázal, že nesprávnosť úradného postupu spočíva v porušení § 21 ods. 1 Zákona č.162/1995 Z.z. - Katastrálneho zákona, z ktorých ani zo strany Okresného súdu Revúca ako aj Okresného súdu Rimavská Sobota ani jeden si nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu z uvedeného zákona a

nezaslal príslušnej správe katastra právoplatné vykonateľné predbežné opatrenie, ktorým sa zakazovalo nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami ich scudzením a založením. V tomto vyjadrení poukázal na to, že škoda, ktorá navrhovateľovi vznikla predstavuje stratu vlastníckych práv k nehnuteľnosti podľa § 126 Občianskeho zákonníka, ktoré je kvantifikovateľné hodnotou spornej nehnuteľnosti bez ohľadu na to, čo navrhovateľ na základe zrušenej kúpnej ceny prijal. Škoda, ktorá navrhovateľovi vznikla predstavuje celú hodnotu nehnuteľnosti v čase, keď nastal následok nesprávneho úradného postupu súdu a kedy došlo k zmareniu účelu vydaného predbežného opatrenia t.j. okamihom originárneho nadobudnutia vlastníckeho práva treťou osobou. Škoda predstavuje hodnotu nehnuteľnosti vyčíslenú v okamihu následného scudzenia - t.j. okamih predaja nehnuteľnosti správcom konkurznej podstaty spoločnosti D.-B. T.I..N., ktorá predstavovala čiastku minimálne 2,6 až 2,8 miliónov slovenských korún. Navrhovateľovi vznikla škoda, ktorú je možné posudzovať v dvoch rovinách: 1/ definitívna strata možnosti legítimne uplatňovať svoje vlastnícke práva a v súdnom konaní, možnosť preukázať skutočnosť, že zo strany navrhovateľa došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy s účinkami ex tunc a teda, že k tomuto okamihu sa žalobca stal vlastníkom nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX. 2/ odstúpením od zmluvy sa navrhovateľ stal vlastníkom spornej nehnuteľnosti a protiprávnym konaním zo strany štátu - konajúcim súdom, správou katastra ako i správou konkurznej podstaty bol navrhovateľ definitívne poškodený ako vlastník v konečnej podobe.

Odporca v predmetnej veci predložil súdu písomné vyjadrenie v ktorom uvádza, že navrhovateľ si žalobou doručenou Okresnému súdu v Revúcej dňa 11.05.2009 v konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod sp.zn. 6C/131/2009 uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Revúca spočívajúcim v porušení ustanovenia § 21 ods. 1 Zákona č.162/1995 a to tým, že súd nezaslal príslušnej správe katastra právoplatné a vykonateľné predbežné opatrenie sp.zn. Nc1328/2000 zo dňa 23.05.2001 právoplatné a vykonateľné v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 16Co/297/2002 dňom 22.04.2002. V tejto súvislosti si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 60 744,87 eura. V rámci postupu predchádzajúceho podaniu žaloby na súd si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody žiadosťou o predbežné prerokovanie doručenou Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 05.11.2008. Nakoľko v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci, Ministerstvo spravodlivosti SR v zákonom stanovenej lehote nárok navrhovateľa neuspokojil.

Odporca v tejto súvislosti poukázal na článok 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, kde sa uvádza, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie je absolútne ale vzájomné zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniami upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IIÚS 467/08).

Odporca má za to, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody nespĺňa podmienky v zmysle zákona č. 58/1969 Z.z. Zodpovednosť štátu za škodu upravená v tomto zákone je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú: - nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie, - existencia škody, - príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím orgánu štátu.

Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní preukázaná, nestačí len pravdepodobný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodenom.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 60 744,87 eura, pričom táto suma predstavuje rozdiel medzi zaplatenou výškou kúpnej ceny navrhovateľovi ako predávajúcemu zo strany kupujúceho D.-E. T.I..N., 3 170 000,-Sk a dohodnutou výškou kúpnej ceny z kúpno-predajnej zmluvy 5 000 000,-Sk. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom. Skutočnou škodou je vzniknuté zmenšenie majetku poškodeného, predstavuje vlastne majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predošlého stavu, prípadne na vyváženie dôsledkov plynúcich z toho, že nedošlo k uvedeniu do predošlého stavu. Pre priznanie nároku škody spočíva na navrhovateľovi tak povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť na preukázanie tvrdení, pričom túto si navrhovateľ nespĺnil. Navrhovateľ nepreukázal skutočnosť, že nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny v celom rozsahu. Z dostupných údajov zo spisového materiálu je možné zistiť, že zaplatenie kúpnej ceny bolo dvakrát predmetom šetrenia Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru I. na základe oznámení navrhovateľa a v oboch prípadoch bola vec odložená (uznesením zo dňa 01.01.1997, uznesením zo dňa 08.11.2000) pričom bolo konštatované, že oznámenie sa nezakladá na pravde a kúpna cena bola riadne uhradená v celom rozsahu.

V zmysle zákona č.58/1969 Zb. je povinnosťou navrhovateľa preukázať existenciu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s napadnutým nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. V danom prípade nie je daná príčinná súvislosť medzi navrhovateľom označeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Revúca a škodou, ktorej náhrady sa navrhovateľ v tomto konaní domáha. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide len vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda. Z hľadiska príčinnej súvislosti v danom prípade je preto významné, či označený nesprávny úradný postup bol podstatnou, rozhodujúcou a hlavnou príčinou toho, že žalobcovi vznikla uplatnená škoda, teda že priamym dôsledkom neposlania predbežného opatrenia príslušnej správe katastra súdom bola skutočnosť, že žalobca sa nedomohol voči svojmu dlžníkovi, čiastky 60 744,87 eura. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je teda potrebné posúdiť všeobecné súvislosti vzniku škody a skúmať, ktorá príčina škodu vyvoláva. Základnou vlastnosťou príčinnej súvislosti je priamo pôsobenie príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo a bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku teda musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Ak by bola na pomyselnéj logickej časovej osi sledovaná nadväznosť jednotlivých javov v tomto prípade posudzovaná príčinná súvislosť

medzi nimi, je možné dospieť len k záveru, že jediným dôsledkom toho, že súd nepredložil predmetné predbežné opatrenie katastru nehnuteľností je skutočnosť, že správkyňa konkurznej podstaty pri súpise majetku podstaty nezapísala pri nehnuteľnostiach, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, poznámku o nároku navrhovateľa v zmysle § 19 ods. 1 o konkurze a vyrovnaní, avšak to len v období do 18.11.2005, pretože dňa 18.11.2005 na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k žalobe o vypratanie nehnuteľnosti v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. RA 2C 255/01 neskôr Okresný súd Revúca sp.zn. 3C/54/2008 (ktorá jej bola doručená dňa 18.11.2005) reagovala oznámením, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom súdneho konania sú riadne zapísané do majetku konkurznej podstaty a že toto konanie je zo zákona prerušené. Z uvedeného vyplýva, že najneskôr dňom 18.11.2005 správkyňa konkurznej podstaty disponovala informáciou, že vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré boli riadne spísané v majetku konkurznej podstaty je vedené súdne konanie. K predaju predmetných nehnuteľností správkyňou konkurznej podstaty došlo až dňa 28.12.2005. Okrem tvrdení má navrhovateľ aj dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č.58/1969 Zb. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť. S ohľadom na uvedené je odporca toho názoru, že v predmetnej veci nie sú splnené zákonom požadované podmienky pre zodpovednosť za škodu v zmysle citovaného zákona a odporca tak považuje žalobu za neopodstatnenú a žiada, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Súd vo veci vykonal dokazovanie konštatovaním návrhu na začatie konania, žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody zo dňa 31.10.2008, kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX, odstúpením od kúpnej zmluvy zo dňa 17.09.1996, odpoveďou na list o odstúpení kúpnej zmluvy zo dňa 14.10.1996, odpoveďou správkyne konkurznej podstaty na list zo dňa 14.09.1996, rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sž/32/00 zo dňa 10.05.2000, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.02.2002 zaslaním predbežného opatrenia zo dňa 05.06.2001, oznámením Okresného súdu v Rimavskej Sobote o nezaslaní predbežného opatrenia, písomným vyjadrením odporcu, písomným vyjadrením navrhovateľa, návrhom na prerušenie konania zo dňa 13.11.2009, uznesením o prerušení konania č.k.6C/131/2009-72 zo dňa 08.12.2009, pripojeným spisom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3C/54/2008, vylúchom právneho zástupcu navrhovateľa, vylúchom odporcu, vylúchom svedka E. C., pripojeným spisom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/44/2004 na základe čoho dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16Co/297/2002 zo dňa 22.04.2002 potvrdil uznesenie Okresného súdu v Revúcej, ktorým okresným súd nariadil predbežné opatrenie, podľa ktorého sa odporcovi zakazuje disponovať s nehnuteľnosťami vedenými na Okresnom úrade, odbor katastrálny v Revúcej na LV č.XXXX, parc. č. KN XXXX/XXX predstavujúcich sklady, dielne, súpisné číslo XX katastrálne územie I. a to zákazom ich scudzenia ako aj založenia. Z oznámenia Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 08.11.2006 súd zistil, že v právnej veci navrhovateľa R.. O. Ď. proti odporcovi D.-E. T.I.N., I., H. L. XXXX/X o nariadenie predbežného opatrenia bývalý Okresný súd v Revúcej svoje uznesenie č.k. Nc/1328/00-15,16 zo dňa 23.05.2001 ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici

č.k.k16co/297/02-27,28 zo dňa 21.02.2002 Správe katastra v I. nezaslal. Tieto uznesenia boli zaslané Okresným súdom v Rimavskej Sobote až dňa 08.11.2006.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Revúca sp.zn. 3C/54/2008 pôvodné konanie vedené na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod č.k. RA 2C/255/2001 o určenie vlastníckeho práva a vypratanie nehnuteľnosti súd zistil, že žaloba navrhovateľa R.. O. Ď. proti odporcovi D.-B. T..I..N.., I. zo dňa XX.XX.XXXX bola zamietnutá. Rozsudok Okresného súdu v Lučenci bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.15Co/139/2009-167 zo dňa 23.09.2009 v časti výroku, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa na určenie, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti potvrdený. V časti výroku, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa na uloženie povinnosti odporcovi vypratať nehnuteľnosti bol prvostupňový rozsudok zrušený a v tomto rozsahu vec vrátená Okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd v Revúcej vo veci vedenej pod sp.zn. 3C/54/2008 rozsudkom zo dňa 08.03.2011 návrh navrhovateľa R.. O. Ď. proti odporcovi D.-B. T..I..N.., I. na vypratanie nehnuteľnosti zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/121/2011-39 zo dňa 28.03.2012, dňa 30.04.2012. Rozsudkom Okresného súdu v Revúcej, ktorým bol zamietnutý návrh o určenie vlastníckeho práva, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici v odôvodnení tohto rozsudku sa uvádza, že v danom prípade nemá navrhovateľ naliehavý právny záujem na určenie vlastníckeho práva podľa § 80 písm. c), vzhľadom k tomu, že predávajúci je povinný vrátiť prevzatú kúpnu cenu a rovnako poskytnúť súčinnosť v tom, aby bol namiesto kupujúceho v katastri nehnuteľností ako vlastníkom nehnuteľnosti zapísaný. Ak predávajúci podá voči kupujúcemu žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, je z toho možné vyvodiť, že bude mať naliehavý právny záujem na určení, avšak vlastníkom nehnuteľnosti sa môže stať vtedy, ak sám plní to čo z tejto zmluvy dostal t.j. kúpnu cenu vrátil, prípadne ak súčasne s touto žalobou o určenie podá žalobu na vypratanie nehnuteľnosti oproti vráteniu kúpnej ceny.

V odôvodnení rozsudku, ktorým súd zamietol návrh navrhovateľa R.. O. Ď. na vypratanie nehnuteľnosti sa uvádza, že originárne nadobudol vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti, odporca D.-B. T..I..N.., v rámci konkurzného konania v súlade so zákonom, stal sa tak jej vlastníkom. V rozsudku bolo poukázané, na to, že odporca D.-B. T..I..N.., spoliehajúc sa na platné právo, nemôže stratiť riadne a zákonným spôsobom nadobudnuté právo. Inak by bol porušený princíp právnej istoty a vlastníkom by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom.

Súd z fotokópie kúpnej zmluvy, ktorá bola predložená medzi predávajúcim R.. O. Ď. a D.-E. T..I..N.., I. ako kupujúcim dňa XX.XX.XXXX zistil, že v článku VI. predmetnej zmluvy sa uvádza, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností podpisujú obidvaja účastníci zmluvy po zaplatení kúpnej ceny. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ by nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny nemohol byť realizovaný vklad do katastra nehnuteľností. V dodatku k predmetnej kúpnej zmluve - dodatok zo dňa 12.06.1996 sa uvádza, že po prevzatí platby 5 000 000,-Sk na účet zriadený vo L. Ú. P. sa predávajúci zaväzuje vyplatiť zostatok úveru Q. P. Bratislava v sume 1 900 000,-Sk, uvedenú sumu však vyplatil namiesto R.. O. Ď. ako predávajúceho konateľ spoločnosti D.-E. T..I..N.., E. C., ktorý bol v predmetnej veci vypočutý a ktorý uviedol, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy sa zaviazal predávajúci R.. O. Ď., že v zmysle Dodatku k tejto kúpnej zmluve zaplatí sumu 1 900 000,-Sk, vzhľadom k tomu, že bolo potrebné vyplatiť zostatok úveru v Q. P. Bratislava, kde bolo zriadené záložné právo k predmetnej nehnuteľnosti v prospech Q. banky. Túto sumu vyplatil konateľ D.-E. T..I..N.., - E. C. Q. banke ako zostatok úveru, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ R.. O. Ď. si túto svoju povinnosť nesplnil. Túto sumu musel vyplatiť namiesto R.. O. Ď., ktorý sa zaviazal na vyplatenie tejto sumy, pretože ak by tento úver nebol splatený v Q. banke, nebolo by možné previesť vlastníctvo k nehnuteľnosti. Svedok uviedol, že kúpna cena v sume 5 000 000,-Sk bola riadne vyplatená. Čo sa týka predmetnej nehnuteľnosti za tieto nehnuteľnosti zaplatil celkovo sumu 7 700 000,-Sk. Do tejto sumy sú zarátané aj tie dlžoby, ktoré musel vyplatiť namiesto R.. O. Ď., keď chcel mať predmetné nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva. Poukázal na to, že skutočnú hodnotu mala táto budova 1 700 000,-Sk.

Z uznesenia Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v I. ČVS:N.-XXX/RA-XXXXVš bolo zistené, že na základe oznámení navrhovateľa v oboch prípadoch bola vec odložená a to uznesením zo dňa 01.01.1997 a zo dňa 08.11.2000, že oznámenie navrhovateľa, že nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny v celom rozsahu sa nezakladá na pravde, kúpna cena bola riadne uhradená v celom rozsahu.

Súd aplikoval na predmetnú vec Zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom vzhľadom k tomu, že uvedený zákon bol účinný v čase, keď došlo k nesprávnemu úradnému postupu v roku 2001.

Podľa zákonného ustanovenia §-u 18 ods.1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa zákonného ustanovenia §-u 20 citovaného zákona pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

Súd mal za to, že nárok na náhradu škody, ktorý si uplatnil navrhovateľ nespĺňa podmienky v zmysle Zákona č. 58/1969 Zb., pretože štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia všetkých zákonných podmienok, ktorými sú: - nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie, - existencia škody, - príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím orgánu štátu. Existencia týchto jednotlivých podmienok je kumulatívna.

Súd mal preukázané, že Okresný súd Revúca nezaslal príslušnej správe katastra právoplatné vykonateľné predbežné opatrenie sp.zn. Nc 1328/2000 zo dňa 23.05.2001, ktoré bolo vykonateľné v spojení s rozhodnutím č.k.16Co/297/2002 dňa 22.04.2002 Krajského súdu v Banskej Bystrici na základe ktorého súd zakázal disponovať s nehnuteľnosťami vedenými na Okresnom úrade odbore katastrálnom v I. na LV č. XXXX a to zákazom ich scudzenia ako aj založenia. Zo strany Okresného súdu Revúca došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 21 Zákona č. 162/1995 Z.z.

Čo sa týka existencie škody ako druhej zákonnej podmienky navrhovateľ nepreukázal, že nedošlo k vyplateniu celej kúpnej ceny vo výške 5 000 000,-Sk (vid' článok VI. predmetnej kúpnej zmluvy). Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 06.06.2013 právny zástupca navrhovateľa uvádza, že si uplatňuje tento nárok v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. taktiež v tomto vyjadrení uvádza, že škodu si uplatňuje z toho titulu, že mu vznikla v podobe odňatia možnosti konať pred súdom a domáhať sa ochrany vlastníckeho práva. Škoda predstavuje hodnotu nehnuteľnosti vyčíslenú v okamihu následného scudzenia, teda v okamihu predaja nehnuteľnosti správcom konkurznej podstaty spoločnosti D.-B. T..I..N., ktorá predstavovala čiastku 2,6 a 2,8 milióna Slovenských korún, navrhovateľ však ohľadne uplatnenej výšky škody a zmeny titulu na náhradu škody nepodal návrh na zmenu petitu žalobného návrhu, preto súd rozhodoval v zmysle pôvodne podaného žalobného návrhu na náhradu škody.

Súd zistil z predloženej fotokópie dodatku ku kúpnej zmluve v ktorom sa zaväzuje predávajúci R.. O. Ď., že vyplatí sumu 1 900 000,-Sk ako zostatok úveru Q. banke Bratislava, ktorý vyplýva zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť v prospech Q. banky. Dokazovaním bolo preukázané, že túto sumu vyplatil namiesto predávajúceho R.. O. Ď. kupujúci - konateľ D.-E. T..I..N., E. C., ktorý túto skutočnosť potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi. Taktiež táto skutočnosť bola potvrdená z pripojeného spisu Okresného súdu v Revúcej sp.zn. 3C/54/2008. Z uvedeného vyplýva, ak by sa vychádzalo z predpokladu, že ak by aj nebola vyplatená celá kúpna cena zo strany D.-E. T..I..N., čo sa však nepreukázalo, vyplatenie sumy 1 900 000,-Sk zo strany D.-E. T..I..N., namiesto predávajúceho R.. O. Ď. ako zostatok úveru v Q. banke v Bratislave, kde bola zriadená zmluva o zriadení záložného práva v prospech banky, proti výške sumy, ktorú si uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní v hodnote rozdielu 1 830 000,-Sk (60 744,87 eura) je vlastne kompenzáciou tohto rozdielu. Ak by súd hypoteticky pripustil tú možnosť, že zo strany D.-E. T..I..N., nebola zaplatená celá kúpna cena z uvedeného vyplýva, že nárok navrhovateľa na náhradu škody bol zo strany spoločnosti D.-E. T..I..N., takýmto spôsobom kompenzovaný.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že druhú zákonnú podmienku existencie škody navrhovateľ nepreukázal, v tomto smere neunesol dôkazné bremeno.

Čo sa týka tretej podmienky existencie príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, existencia príčinnej súvislosti (vzťah príčiny a následku medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody je jedným z nevyhnutných predpokladov zodpovednosti za škodu. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná vtedy, ak vznikla škoda následkom nezákonného rozhodnutia a ak je nezákonné rozhodnutie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. To znamená, že príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím je daná vtedy, ak by škoda pri absencii nezákonného rozhodnutia nevznikla, teda musí ísť o priamu nie sprostredkovanú príčinu vzniku škody. Otázka príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, pričom súd zisťuje jej existenciu, avšak záver, či v konkrétnom prípade, je či nie je daná príčinná súvislosť, je súčasne otázkou právnou, pretože súd tak robí záver o existencii jedného z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom tento právny záver je závislý na skutkovom zistení. Ak by príčinou vzniku škody bola

iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastane (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Cdo/24/2011).

Súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Rimavskej Sobote a Okresného súdu v Revúcej a škodou, ktorej náhrady sa navrhovateľ domáha. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide v tom prípade, ak škoda vznikla ako následok nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu nevznikla by ani škoda.

Súd zistil, že v danom prípade síce došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Okresného súdu Rimavská Sobota a Okresného súdu Revúca avšak príčina toho, že navrhovateľovi mala vzniknúť škoda, nie je priamym dôsledkom nezaslania predbežného opatrenia príslušnej Správy katastra súdom, bola to skutočnosť, že navrhovateľ nebol úspešný v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 3C/54/2008 v ktorom bol jeho návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a vypratanie nehnuteľnosti v celom rozsahu zamietnutý. Práve z dôvodu, že na Okresnom súde Revúca sa viedlo konanie pod sp.zn. 3C/54/2008 podal navrhovateľ návrh na prerušenie tohto konania. Uznesením bolo konanie prerušené. Súd pokračoval v predmetnom konaní až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci sp.zn. 3C/54/2008, v ktorom bol navrhovateľ neúspešný. V prípade ak by bol býval navrhovateľ úspešný v konaní sp.zn. 3C/54/2008 táto žaloba by sa stala bezpredmetná.

V konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 3C/54/2008 v ktorom súd žalobu navrhovateľa na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam o návrhu na vypratanie zamietol bolo poukázané na to, že navrhovateľovi nič nebránilo, aby v rámci konkurzného konania uplatnil svoj nárok na predmetné nehnuteľnosti voči dlžníkovi, úpadcovi. O skutočnosti, že je voči dlžníkovi vedené konkurzné konanie vedel, keďže v tom čase bol úpadca účastníkom konania na strane odporcu v konaní vedenom na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod sp.zn. RA 2C/255/2011 v ktorom navrhovateľ vystupoval v predmetnom konaní ako navrhovateľ. V tomto konaní bolo práve určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Dňa 24.11.2005 ešte pred predajom nehnuteľností navrhovateľovi zaslané oznámenie správkyne konkurznej podstaty, z ktorého bolo zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti sú spísané do majetku konkurznej podstaty.

Na základe horecítovaných zákonných ustanovení na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že náhrada škody, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní nebola spôsobená v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom Okresného súdu v Revúcej a v Rimavskej Sobote, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal existenciu samotnej škody a jej výšky. Na základe uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca bol v predmetnom konaní úspešný, preto mu prináleží právo na náhradu trov konania, ktoré si vyčíslil ako náklady dopravy - cestovné náklady: cesta P. - K. a späť 3 krát v celkovej sume 143,84 eura a to cestovné náklady na dopravu, účasť na pojednávaní dňa 12.03.2013 v sume 45 Eur, cestovné náklady na dopravu dňa 20.11.2013 v sume 51,23 eura, cestovné náklady na dopravu dňa 25.09.2013 v sume 47,61 eura za účasť na pojednávaniach na Okresnom súde v Lučenci. Ako dôkaz priložil žiadanky na prepravu, záznamy o prevádzke vozidla a záznamy o spotrebe pohonných hmôt.

Vo veci bol vypočutý svedok E. C., ktorému bolo priznané svedočné vo výške 38,60 eura. Súd preto zaviazal neúspešného navrhovateľa na náhradu týchto trov konania, ktoré vznikli štátu podľa § 151 ods.6 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci.

Podľa § 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.